

KANCELARIA SENATU

STAŁY PRZEDSTAWICIEL KANCELARII SENATU
PRZY UNII EUROPEJSKIEJ

SESJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO W DNIACH 3-4 KWIETNIA 2019 R.

Porządek obrad pierwszej kwietniowej sesji Parlamentu, odbywającej się w Brukseli, obejmował m.in. debaty o przyszłości Europy ze szwedzkim premierem i o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej. Parlament przegłosował m.in. przepisy „pakietu mobilności” dot. zasad delegowania i warunków pracy kierowców oraz dyrektywę gazową.

SPIS TREŚCI

ROZPOCZĘCIE SESJI I PORZĄDEK OBRAD	1
DEBATA ZE SZWEDZKIM PREMIEREM	2
DEBATA NT. WYSTĄPIENIA WLK. BRYTANII Z UE.....	8
DYREKTYWA GAZOWA	10
PAKIET MOBILNOŚCI	14
RÓWNOWAGA POMIĘDZY ŻYCIEM RODZINNYM A ZAWODOWYM	15
OGÓLNOEUROPEJSKI PRODUKT EMERYTALNY	16
SYSTEM BEZWIZOWY DLA OBYWATELI BRYTYJSKICH	17
POŁĄCZENIE DOSTĘPU DO FUNDUSZY ZE STANEM PRAWORZĄDNOŚCI	17
PRZYJĘTE TEKSTY	18

ROZPOCZĘCIE SESJI i PORZĄDEK OBRAD

Po rozpoczęciu obrad przewodniczący Antonio TAJANI wyraził zaniepokojenie z powodu działań prawnych podjętych przez rząd rumuński w stosunku do Laury Codruța Kövesi, będącej kandydatką Parlamentu na stanowisko szefa Prokuratury Europejskiej. Odrzucono (267-219-17) wniosek grup Europejskich Konserwatystów

i Reformatorem oraz Europy Wolności i Demokracji Bezpośredniej o zdjęcie z porządku obrad głosowania ws. „pakietu mobilności”. Odrzucono również wniosek grupy Europy Wolności i Demokracji Bezpośredniej o debatę w konsekwencji przyjęcia przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych sprawozdania nazywającego Gibraltar „brytyjską kolonią” i odsunięcia od dalszych prac nad sprawozdaniem Claude’a MORAESA, pochodzącego z Wlk. Brytanii przewodniczącego Komisji.

DEBATA ZE SZWEDZKIM PREMIEREM

W dniu 3 kwietnia 2019 r. Stefan LÖFVEN, premier Szwecji, wziął udział w debacie nt. przyszłości Europy. Był 19-tym przywódcą unijnym wypowiadającym się na ten temat od rozpoczęcia debat w styczniu 2018 r.

Zapowiadając mowę, który jest zwolennikiem ograniczenia budżetu unijnego do 1% PKB, przewodniczący TAJANI podkreślił, że Parlament opowiada się za zwiększeniem unijnego budżetu do pułapu 1,3% PKB poprzez zwiększenie systemu środków własnych UE, a nie poprzez opodatkowanie państw członkowskich.

S. LÖFVEN mówił o prawach podstawowych UE, brexicie, długoterminowym budżecie na lata 2021-2027, Europejskim filarze praw socjalnych, migracji oraz zmianach klimatycznych.

Rozpoczął od położenia nacisku na obronę podstawowych wartości w UE, która powinna zadbać o nie w obrębie swoich granic, tak aby zachować wiarygodność w promowaniu ich na szczeblu międzynarodowym. Podkreślił, że podstawowych wartości nie należy traktować jako pewnik, lecz ciągle o nie dbać, szczególnie obecnie, gdy ugruntowany przez dziesięciolecia międzynarodowy system wielostronny ulega głębokim wstrząsom. Symptodem tych zmian jest brexit. Innym przejawem jest wzrastające znaczenie Chin, państw Azji Południowo-Wschodniej i Afryki, które rysują gospodarczą mapę świata na nowo. Jeszcze innym wyzwaniem jest agresywna polityka Rosji depczącej prawo międzynarodowe. Podkreślił, że UE nie będzie wiarygodna na Bliskim Wschodzie, jeśli nie będzie walczyć z antysemityzmem i islamofobią we własnych krajach. Może przekonywująco walczyć o wolne media i praworządność w swoim sąsiedztwie, tylko jeśli w samej Unii będą istniały wolne media i niezależne sądy. Wskazał też, że państwa członkowskie nie

mogą wybiórczo podchodzić do wartości europejskich, bo oznaczałoby to, że można nie przestrzegać np. zasady jednolitego rynku czy swobody przemieszczania się.

Podkreślił, że Szwecja będzie broniła podstawowych wartości UE w negocjacjach budżetowych, wspierając Komisję. LÖFVEN poparł również belgijską propozycję ustanowienia unijnego mechanizmu przestrzegania praworządności w państwach członkowskich. Dodał, że rząd proponuje, aby Szwecja dołączyła do Prokuratury Europejskiej, walczącej ze sprzeniewierzeniem funduszy unijnych.

Przechodząc do brexitu podkreślał kluczowe znaczenie stworzenia bliskich przyjacielskich stosunków między UE a Wlk. Brytanią po jej wystąpieniu ze Wspólnoty. Mówiąc o przyszłych Wieloletnich Ramach Finansowych opowiedział się za niezwiększaniem budżetu, a raczej skoncentrowaniem się na pewnych priorytetach w zakresie edukacji, technologii i innowacji. Oceniał, że w przyszłości dojdzie do automatyzacji pracy i wzrostu zapotrzebowania na wykwalifikowanych pracowników, co wymusi zmianę priorytetów edukacyjnych. Wyjaśnił, że obecnie Chiny kształcą więcej inżynierów niż Stany Zjednoczone, Niemcy i Japonia razem wzięte. Dodał, że UE nie może być konkurencyjna zmniejszając poziom wynagrodzeń czy promując protekcjonizm. Za przykład innowacji i sukcesu jednolitego rynku podał Spotify - szwedzki serwis oferujący użytkownikom muzykę w technologii strumieniowej, który daje zatrudnienie wysoko wykwalifikowanym inżynierom w Europie.

Zaznaczył, że uchwalenie Europejskiego filara praw socjalnych było tylko pierwszym krokiem, po którym pracownicy oczekują wdrożenia w życie w całej Europie 20 stanowiących go zasad. Chodzi o poparcie układów zbiorowych, uczciwych płac, zapewnienie równości płci i prawa kobiet do pełnego wynagrodzenia, możliwości kariery bez szklanych sufitów i swobody decydowania o własnym życiu. Chcą też, aby położono kres oszustwom podatkowym i łamaniu zasad.

Poparł zawieranie nowych umów o wolnym handlu z uwagi na ich pozytywny wpływ na tworzenie nowych miejsc pracy.

Za ważne uznał skoordynowaną walkę z przestępczością zorganizowaną, zagrożeniami cybernetycznymi i terrorystycznymi pod kątem zwiększenia zdolności prowadzenia przez UE cywilnych i wojskowych operacji zarządzania kryzysowego. Powiedział, że UE już nigdy więcej nie może stracić kontroli nad sytuacją, tak jak się to stało podczas kryzysu związanego z uchodźcami. Dodał, że chaotyczna migracja ma wpływ na

poczucie bezpieczeństwa całego społeczeństwa, a jej jedynymi beneficjentami są partie skrajne, które wykorzystują sytuację, aby wzbudzić nienawiść do migrantów. Jego zdaniem uporządkowana migracja powinna być oparta na trzech filarach. Po pierwsze potrzebna jest ścisła współpraca z krajami spoza UE, aby ograniczyć nowe kryzysy migracyjne lub całkowicie im zapobiec. Po drugie, ważna jest kontrola wszystkich granic zewnętrznych, która obecnie odbywa się poprzez wzmocnioną agencję Frontex, zapewnienie większego bezpieczeństwa i ratowanie życia. Po trzecie UE potrzebuje sprawiedliwego podziału przybywających i wnioskujących o azyl. Zaznaczył, że państwa nie mogą korzystać ze wszystkich zalet strefy Schengen, a jednocześnie odmawiać podziału odpowiedzialności za jej utrzymanie. Wyraził mocne poparcie Szwecji dla tych zasad i dodał, że brak współpracy ze strony niektórych państw członkowskich w sprawiedliwym podziale imigrantów, grozi osłabieniem strefy Schengen, a w konsekwencji całej Unii Europejskiej.

Wyraził poparcie Szwecji dla szybkiego i zdecydowanego ograniczenia emisji w celu osiągnięcia ich zerowego poziomu najpóźniej w 2050. Cel ten jest szansą dla przemysłu europejskiego, który może stać się dostarczycielem nowych rozwiązań dla całego świata. Wyjaśnił, że jest to nie tylko słuszne z moralnego punktu widzenia, lecz także korzystne z ekonomicznego punktu widzenia i ma zasadnicze znaczenie dla przetrwania planety.

Valdis DOMBROVSKIS, wiceprzewodniczący Komisji ds. euro, dialogu społecznego, stabilności finansowej, usług finansowych unii rynków kapitałowych, rozpoczął od podkreślenia zalet *lagom* - szwedzkiego modelu społecznego i politycznego, który stał się dla wielu przykładem i przewodnikiem.

Odnosił do szwedzkiej ustawy nt. osiągnięcia zerowego poziomu emisji w 2045 r. Zauważył też, że Szwecja może się pochwalić największą poza Doliną Krzemową liczbą innowacyjnych przedsiębiorstw technologicznych wycenianych na co najmniej miliard euro. Pochwalił Szwecję za reakcję na kryzys migracyjny w 2015 r., poparcie dla reformy systemu azylowego i działania na rzecz wprowadzenia sprawiedliwości społecznej w całej Europie. Dodał, że dzięki wsparciu Szwecji uzgodniono nowe zasady mające na celu poprawę równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz utworzono Europejski Urząd Pracy. Mówiąc o zmianach klimatu, które odczuwają już miliony Europejczyków, powiedział, że Europa musi być

liderem polityki klimatycznej. Komisja zakłada, że w perspektywie roku 2050 gospodarka europejska będzie neutralna dla klimatu. Osiągnięcie tego celu poza korzyściami zdrowotnymi doprowadziłoby do stworzenia nowych czystych technologii, które zwiększyłyby PKB Unii do 2% dając oszczędności z uwagi na mniejsze zużycie energii rzędu 3 bilionów euro.

Dodał, że Komisja zaproponowała przeznaczenie od 2021 r. jednej czwartej budżetu unijnego na działania związane z klimatem. Zaproponowała też zwiększenie budżetu do poziomu 1,11 % DNB Unii 27 państw członkowskich. W ramach budżetu Komisja chce również zwiększyć o 50% do 100 mld euro finansowanie badań i innowacji. Jako przykład podał warty 9 mld euro program „Cyfrowa Europa”, który wesprze cyfrową transformację Europy. Podkreślił, że sektor finansowy musi odegrać swoją rolę w walce ze zmianami klimatu. W celu zachęcenia kapitału prywatnego do finansowania projektów ekologicznych Komisja przedstawiła obejmujący trzy wnioski legislacyjne plan działania ws. zrównoważonego finansowania.

Manfred WEBER, przewodniczący Europejskiej Partii Ludowej, poparł LÖFVENA ws. demokracji i praworządności dodając, że potrzebne jest ich wzmocnienie, bo art. 7., nie jest wystarczająco silny, ani skuteczny, aby chronić europejskie wartości. Jego zdaniem przyszły Parlament powinien pracować nad ulepszeniem mechanizmu praworządności.

Przechodząc do kwestii gospodarczo-społecznych ocenił, że wielu obywateli postrzega Unię jako instytucję bardziej dbającą o banki i rynki niż o równość społeczną. Dlatego potrzebne są wspólne z parlamentami krajowymi inicjatywy prospołeczne nakierowane na zwiększenie poczucia solidarności. Innym kierunkiem zmian w przyszłej kadencji powinno być wsparcie Europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji pod kątem lepszego amortyzowania negatywnych skutków otwarcia rynków w efekcie zawieranych przez UE umów handlowych. M. WEBER mówił też o działaniach, które musi podjąć UE w celu walki ze zmianami klimatu w kontekście demonstracji, które zgromadziły w dwóch tysiącach miast ponad milion młodych ludzi. Zasugerował, że uchwalony na poprzedniej sesji Parlamentu zakaz używania jednorazowych artykułów plastikowych powinien objąć cały świat. Zaproponował, żeby UE doprowadziła w tej sprawie do podpisania ogólnoświatowego porozumienia na wzór Porozumienia paryskiego.

Udo BULLMANN, przewodniczący grupy socjalistów, chwalił szwedzki model społeczny, który miał wpływ na politykę Unii ws. zrównoważonego rozwoju i filara społecznego, które zostały przyjęte na szczytach w Göteborgu w 2001 i 2017 r. Mówił też o szwedzkiej nastolatce protestującej przeciwko bezczynności polityków wobec zmian klimatycznych w kontekście dostosowania polityki gospodarczej do potrzeb środowiska.

W imieniu Grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów zabrał głos szwedzki poseł Peter LUNDGREN, który rozpoczął od krytyki LÖFVENA za zabranie głosu po angielsku, a nie po szwedzku. Za niebezpieczny dla Szwecji uznał Filar społeczny, który pozwoli zagranicznym politykom decydować o warunkach pracy i polityce rodzinnej w Szwecji. Za jego przyjęcie obciążył odpowiedzialnością LÖFVENA.

Guy VERHOFSTADT, przewodniczący grupy liberałów, dziękował za szwedzką politykę klimatyczną. Mówił o wspólnej polityce migracyjnej, europejskich wartościach i nowych technologiach. Nadmieniając o rozpoczętych procedurach z art. 7 wobec Polski i Węgier ocenił, że Rada nie broni europejskich wartości, bo nie chce umieścić w porządku swoich obrad zainicjowanej przez Parlament procedury wobec Węgier. Najwięcej uwagi poświęcił brakowi jednolitego rynku cyfrowego i jego negatywnym konsekwencjom dla szwedzkiego serwisu Spotify, który borykając się w Unii z nadmiarem regulacji przeniósł siedzibę do Nowego Jorku. Wskazał, że przypadek tego przedsiębiorstwa obrazuje, co nie działa dobrze w UE. Przedsiębiorstwa cyfrowe jak ww. serwis muszą bowiem w UE współpracować z 27 czy 28 regulatorami i mieć umowy ze 130 operatorami komórkowymi. Skutkiem tego takie przedsiębiorstwa jak Ericsson czy Nokia lata świetności mają już za sobą, a wśród 20 największych platform internetowych tylko jedna pochodzi z Europy. Żeby temu zaradzić wezwał do odejścia w głosowaniach od jednomyślności i dokończenia budowy jednolitego rynku.

Holenderski poseł Dennis de JONG, w imieniu Konfederacyjnej Grupy Zjednoczona Lewica Europejska/ Nordycka Zielona Lewica, poparł szwedzkiego premiera zwracając uwagę na kilka elementów. Mówił, że w kwestii reformy systemu dublińskiego nie ma żadnych postępów, a w niektórych państwach, w tym w Szwecji wprowadzane jest prawodawstwo tymczasowo ograniczające możliwość uzyskania zezwolenia na pobyt. Przechodząc do spraw społecznych skrytykował metody zatrudniania zgodne z koncepcją *flexicurity*, która jego zdaniem odpowiada za wzrost skrajnie prawicowego

populizmu również w Szwecji. Za pozorne uznał zmiany wprowadzane przez Europejski filar praw społecznych i apelował o wdrożenie protokołu ws. postępu społecznego, który jest tym pilniejszy, że obecnie pracownicy z różnych państw członkowskich są zmuszeni konkurować ze sobą. Negatywnie ocenił militaryzację UE. Ska KELLER, w imieniu grupy Zielonych, mówiła o obecnych nierównościach społecznych w UE i tych, które powstaną w wyniku zmian klimatycznych. Wskazała, że już teraz jest dużo dysproporcji między poszczególnymi regionami Unii, a prawie co czwarta osoba jest zagrożona ubóstwem. Zwracała uwagę, że największy koszt zmian pogodowych poniosą biedni, którzy będą musieli żyć w upale i w zanieczyszczonym powietrzu. Podkreślała konieczność zapewnienia ekologicznego, ale taniego transportu w UE, apelując o poparcie inicjatywy jej grupy dot. ułatwienia ponadgranicznej rezerwacji biletów kolejowych. Pozytywnie oceniła szwedzki program zakupu i anulowania praw do emisji.

Rolandas PAKSAS, w imieniu Grupy Europy Wolności i Demokracji Bezpośredniej, krytycznie wypowiadał się polityce UE. Pytał premiera o proceder prania brudnych pieniędzy przez szwedzkie banki.

Harald VILIMSKY, w imieniu grupy Europy Narodów i Wolności, krytykował proponowany zakaz tworzenia w Parlamencie Europejskim grup technicznych i funkcjonowanie elektrowni atomowej w Mochovcach na Słowacji. Przestrzegał przed demonizowaniem przez partie głównego nurtu innych partii prawicowych.

W dalszej debacie wzięło udział 19 posłów, w tym 6 ze Szwecji, którzy poruszali kwestie praworządności w krajach rządzących przez socjaldemokratów (Malta, Rumunia, Słowacja), nieudzielania przez Szwecję azylu chrześcijańskim uchodźcom, stosunków z Rosją, nieczęstej obecności szwedzkich ministrów w posiedzeniach formacji Rady, unikania opodatkowania, zmian klimatycznych, daty wejścia Szwecji do strefy euro oraz wykorzystania drewna w budownictwie.

Odpowiadając na pytania premier LÖFVEN podkreślił poparcie swojego rządu dla modelu społecznej gospodarki rynkowej, który nie powinien paść ofiarą globalizacji, dzięki wprowadzeniu w życie 20 zasad Europejskiego filaru praw społecznych. Odnotowując różnice między państwami członkowskimi odnośnie przyszłego budżetu unijnego sceptycznie ocenił możliwości jego zwiększenia. Podkreślił, że Szwecja jest

już płatnikiem netto i dalsze zwiększanie budżetu unijnego zagroziłoby właściwemu finansowaniu szwedzkiej polityki wewnętrznej.

Mówiąc o migracji powiedział, że Szwecja musiała sobie sama poradzić ze 163 tys. imigrantów, którzy w 2015 r. złożyli wnioski o azyl. Aby ograniczyć tę liczbę Szwecja dostosowała prawodawstwo do europejskiego i nie będzie przyjmować wszystkich ubiegających się o azyl, kładąc nacisk na integrację już przyjętych imigrantów. Za główny problem w reformie systemu azylowego uznał niechęć kilku państw członkowskich do podziału odpowiedzialności.

Powracając do kwestii klimatycznych za ważne uznał udowodnienie młodzieży, że klasa polityczna jest w stanie zahamować zmianę klimatu. Reagując na wypowiedź szwedzkiego posła Lungrena zarzucił mu, że członkowie jego partii mówią, że Żydzi i Lapończycy nie mogą być prawdziwymi Szwedami. Odpowiadając na postulaty dokończenia Jednolitego rynku powiedział, że Szwecja jest jednym z 17 państw członkowskich, które w liście do Rady poparły pełne wdrożenie jednolitego rynku w tym jego wymiaru cyfrowego.

DEBATA NT. WYSTĄPIENIA WLK. BRYTANII Z UE

W dniu 3 kwietnia 2019 r. odbyła się kolejna debata ws. wystąpienia Wlk. Brytanii z UE. W jej trakcie przedstawiciele instytucji potwierdzili wcześniejsze stanowiska, natomiast główne grupy polityczne powtórzyły swoje opinie nt. długiego przedłużenia brexitu i udziału Wlk. Brytanii w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Grupy socjalistów i zielonych apelowały o elastyczność mając nadzieję na przeprowadzenie drugiego referendum i zmianę stanowiska brytyjskiego. Sceptycznie stanowisko co do przeprowadzenia wyborów przedstawiły grupy Europejskiej Partii Ludowej i liberałów. Melania CIOT, występująca w imieniu Rady, podkreśliła gotowość przeformułowania deklaracji politycznej i zwracała uwagę, że konsekwencją ewentualnego długiego przedłużenia brexitu jest przeprowadzenie wyborów do PE w Wlk. Brytanii.

Jean - Claude JUNCKER, przewodniczący Komisji Europejskiej, powiedział, że wobec sytuacji w brytyjskim parlamencie najlepszym rozwiązaniem byłoby ratyfikowanie porozumienia o wystąpieniu przez Wlk. Brytanię. Przestrzegł, że nie będzie dalszego przedłużenia brexitu, ale Komisja jest skłonna do dokonania przeglądu deklaracji politycznej i omówienia przyszłych stosunków, gdy tylko umowa o wystąpieniu

zostanie ratyfikowana. Oceniał, że UE jest gotowa do wystąpienia Wlk. Brytanii bez porozumienia, ale dodał, że nie da się uniknąć pewnych zakłóceń. Podkreślił, że wystąpienie Wlk. Brytanii bez umowy oznacza tylko odłożenie w czasie negocjacji ws. praw obywateli, rozliczenia finansowego i granicy z Irlandią.

Elmar BROK, w imieniu Europejskiej Partii Ludowej, powiedział, że negocjacje z Wlk. Brytanią muszą się zakończyć przed terminem wyborów do PE, w których Wlk. Brytania nie powinna uczestniczyć. Oceniał, że dłuższe przedłużenie brexitu jest dopuszczalne tylko pod pewnymi warunkami. Wezwał brytyjską premier i przywódcę opozycji do osiągnięcia porozumienia.

Roberto GUALTIERI, w imieniu grupy socjalistów, pozytywnie ocenił rozmowy między partiami brytyjskimi. Powtórzył swoją wcześniejszą opinię, że wobec braku porozumienia w brytyjskim parlamencie, decyzję w referendum powinni podjąć obywatele.

Jacqueline FOSTER, z grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, sceptycznie oceniła perspektywy porozumienia brytyjskich konserwatystów z przywódcą labourzystów, argumentując, że jest on częścią problemu, a nie rozwiązania. Zaapelowała do instytucji europejskich o wykazanie dobrej woli i nieznaczną zmianę wynegocjowanego porozumienia, która pomogłaby w jej ratyfikacji przez brytyjski parlament. Zakończyła mówiąc, że brytyjscy wyborcy chcą brexitu, a nie udziału w kolejnych wyborach do PE.

Guy VERHOFSTADT, przewodniczący grupy liberałów, przestrzegł przed pozostawianiem Wlk. Brytanii „jedną nogą” w UE, co mogłoby prowadzić do blokady funkcjonowania Unii. Oceniał, że problem z osiągnięciem większości w parlamencie brytyjskim wynika również z podziałów w łonie konserwatystów. Za jedyną pozytywną stronę brexitu uznał pokazanie obywatelom, czym się kończy dojście do władzy populistów.

Gabriele ZIMMER, w imieniu Konfederacyjnej Grupy Zjednoczona Lewica Europejska / Nordycka Zielona Lewica, uznała scenariusz brexitu bez porozumienia za realny. Negatywnie oceniła usunięcie przewodniczącego Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z negocjacji trójstronnych ws. wniosku dot. bezwizowego ruchu po brexicie z powodu sprzeciwu posłów hiszpańskich.

Philippe LAMBERTS, z grupy zielonych, krytykował brytyjskich parlamentarzystów za niemoc w wyłonieniu pozytywnej większości. Wezwał instytucje unijne do utrzymania otwartych drzwi dla Wielkiej Brytanii, dodając, że brytyjscy wyborcy powinni ponownie mieć możliwość wyboru.

Patrick O'FLYNN, w imieniu grupy Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej, skrytykował Komisję za zaistniałą sytuację, zaznaczając, że winę ponosi również premier May, która jest „najgorszym premierem w historii Wielkiej Brytanii”. Powiedział, że obecnie więcej Brytyjczyków chce wyjścia bez porozumienia niż pozostania w UE i zmienia się nastawienie wyborców partii konserwatywnej. Zagroził, że jeśli UE nie pozwoli wystąpić Wlk. Brytanii, nowy rząd i brytyjscy posłowie do PE uniemożliwią funkcjonowanie Unii, blokując jakąkolwiek inicjatywę. Podsumował mówiąc, że jeśli UE nie „wypuści” Wlk. Brytanii, stanie się ona jej największym koszmarem.

Gerard BATTEN, z grupy Europa Narodów i Wolności, powiedział, że bez względu, czy negocjacje ws. brexitu są wynikiem olbrzymiej niekompetencji premier May, czy jej spisku z instytucjami unijnymi, to UE udało się rzucić Wlk. Brytanię na kolana bez jednego strzału. Brytyjskiemu establishmentowi zarzucił zdradę 17 mln wyborców i dodał, że konserwatyści planowali „zdradzić” brexit od samego początku. Ostrzegł, że jeśli Wielka Brytania, która jest nominalnie demokracją, weźmie udział w wyborach do Parlamentu Europejskiego, jego partia nie pójdzie na żadne kompromisy i będzie walczyć o wyzwolenie Wlk. Brytanii od UE.

DYREKTYWA GAZOWA

W dniu 4 kwietnia 2019 r. Parlament przyjął 465 głosami za, przy 95 przeciw i 68 wstrzymujących się [dyrektywe](#) ws. wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego. Celem znowelizowanych przepisów jest rozdzielenie własności rurociągów na terytorium państw członkowskich od dostaw gazu, a zwłaszcza nadzór nad rurociągiem Nord Stream 2. Zgodnie z przepisami rurociągi, w tym podmorskie, mają podlegać przepisom trzeciego pakietu energetycznego. Oznacza to dostępność dla innych operatorów, przestrzeganie przepisów unijnego rynku wewnętrznego wymuszającego stosowania określonego poziomu taryf, które nie mogą być dyskryminacyjne. Zgodnie z nowelizacją UE ma kompetencję wyłączną odnośnie

nowych rurociągów tworzonych we współpracy z państwami pozaunijnymi, a negocjacje w tych sprawach może prowadzić upoważnione przez Komisję Europejską państwo członkowskie, na terenie którego znajduje się pierwszy punkt wejścia do gazociągu. W przypadku rurociągu Nord Stream 2 oznacza to, że będzie on objęty dyrektywą, ale decydować będą o nim Niemcy, na terenie których znajduje się pierwszy punkt wejścia. Dyrektywa przewiduje, że jeśli Komisja Europejska uzna, że efekty rozmów nie spełniają unijnego prawa, będzie mogła je zawetować i przejąć prowadzenie negocjacji.

Następnym krokiem jest zatwierdzenie dyrektywy przez Radę i publikacja w Dzienniku Urzędowym UE. Państwa członkowskie w ciągu dziewięciu miesięcy będą musiały dostosować ustawodawstwo krajowe do znowelizowanych ram prawnych.

W trakcie debaty Jerzy BUZEK, sprawozdawca, powiedział, że kluczowe jest obowiązywanie na terytorium i wodach terytorialnych państw członkowskich przepisów wewnętrznego unijnego rynku energii. Oceniał, że dyrektywa chociaż spóźniona o 10 lat oznacza koniec ery monopolistów dyktujących ceny, a nawet grożących zakręceniem kurka z gazem i obejmie swoim zakresem wszystkie nowe i budowane rurociągi z państw trzecich. Zaznaczył, że najistotniejsze będzie wdrażanie dyrektywy i ostrzegł Komisję Europejską, że Parlament będzie czuwał, aby jej działania były wystarczająco skuteczne. Podkreślił, że Parlament nie zgodzi się, aby jakikolwiek rurociąg niezgodny z celami unii energetycznej mógł liczyć na jakiegokolwiek ułatwienia. Miguel ARIAS CAÑETE, komisarz ds. polityki klimatycznej i energetycznej, powiedział, że dzięki dyrektywie żaden rurociąg nie będzie funkcjonował w próżni prawnej lub tylko zgodnie z przepisami państwa trzeciego. Przypomniał, że UE importuje 77% zużywanego przez siebie gazu, a prawie 90% tego gazu dociera do UE morskimi i lądowymi rurociągami z krajów trzecich. Zaznaczył, że ewentualne zwolnienia są możliwe jedynie w ramach ścisłych procedur i warunków, a każda decyzja o wyłączeniu musi zostać zatwierdzona przez Komisję Europejską w drodze wiążącej decyzji. Dodał, że Komisja może przyznać zwolnienie, odrzucić je lub przyznać z odpowiednimi zmianami. Ostateczny tekst kompromisu zachowuje możliwość zawierania przez państwa członkowskie umów dwustronnych z krajami trzecimi w sprawie eksploatacji gazociągów międzysystemowych, pod warunkiem uzyskania zezwolenia Komisji Europejskiej. Jednak takie umowy muszą być zgodne z prawem

Unii Europejskiej i nie mogą zmieniać przepisów dyrektywy gazowej. W oparciu o poprawkę Parlamentu Europejskiego dodano dodatkowy etap wymagający upoważnienia Komisji Europejskiej do zawierania i podpisywania takich umów w celu zapewnienia odpowiedniego nadzoru. Oceniał, że dyrektywa daje Unii silny zestaw narzędzi umożliwiających skuteczne i wspólne działanie wobec zewnętrznych dostawców energii.

Werner LANGEN, w imieniu grupy Europejskiej Partii Ludowej, powiedział, że rynek gazu w Europie działa dobrze, a jedynym powodem nowelizacji dyrektywy był projekt Nord Stream 2. Za pozytywny uznał kompromis mówiący, że o zakresie działania dyrektywy decyduję kwestia położenia punktu wejścia na danych wodach terytorialnych. Dodał, że może zaakceptować prawo Komisji do udzielania zezwoleń na ściśle określonych warunkach, ale nie może zaakceptować reinterpretacji francusko-niemieckiego kompromisu, który został zatwierdzony przez 27 państw. Dodał, że chociaż dla Niemiec największym dostawcą gazu jest Norwegia to dla Unii jest nim Rosja. Powiedział, że łączenie dyrektywy ze względami bezpieczeństwa może pozwolić na używanie powodów politycznych takich jak okupacja Krymu jako wymówki. Tłumacząc cel budowy niemiecko-rosyjskiego rurociągu podkreślił, że transformacja energetyczna powoduje większe zużycie gazu i dodał, że jedyne dwa przypadki zakłóceń dostaw gazu do Europy w ostatnich 40 latach były spowodowane przez Ukrainę a nie przez Rosję.

Dan NICA, w imieniu grupy socjalistów, uznał uchwalenie dyrektywy za lekcję, że zasady Unii Europejskiej muszą być jednakowo stosowane w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich i nie można faworyzować państwa członkowskiego kosztem obywateli innych państw członkowskich, którzy są narażeni na wysokie ceny i brak bezpieczeństwa dostaw. Dodał, że nie można tworzyć specjalnego systemu dla jednej firmy, Gazpromu, czy jednego państwa członkowskiego, Niemiec.

Zdzisław KRASNODEBSKI, w imieniu grupy EKR, powiedział, że nowelizacja dyrektywy gazowej zamyka ważną lukę prawną, ale ostateczny rezultat jest rozczarujący. Wskazał, że Rada rozmyśla propozycję dyrektywy w trzech aspektach. Chodzi o same wyłączenia, podejmowanie decyzji o włączeniach przez jedno państwo oraz ograniczenie zakresu dyrektywy tylko do wód terytorialnych. Oceniał, że ważne będzie

monitorowanie i wdrażanie dyrektywy przez Komisję. Na zakończenie zaapelował do rządu niemieckiego o zakończenie inwestycji.

Morten Helveg PETERSEN, w imieniu grupy liberałów, powiedział, że dzięki dyrektywie Gazprom i Putin będą przestrzegać kluczowych zasad dotyczących handlu gazem w Europie. W przypadku jej braku Putin mógłby bowiem wykorzystać próżnię prawną i pogłębiać zależność Europy od rosyjskiej energii. Dodał, że UE jest zbyt uzależniona od importu energii z zewnątrz i powinna inwestować w niezależność energetyczną poprzez oszczędzanie energii, inwestowanie w efektywność energetyczną oraz inwestowanie w energię odnawialną.

Neoklis SYLIKIOTIS, w imieniu Konfederacyjnej Grupy Zjednoczona Lewica Europejska/Nordycka Zielona Lewica, powiedział, że dyrektywa narusza suwerenne prawa państw członkowskich do współpracy z państwami trzecimi i daje zbyt duże uprawnienia Komisji Europejskiej. Dodał, że spowoduje nowe problemy we wschodniej części Morza Śródziemnego.

Rebecca HARMS, w imieniu grupy zielonych, pozytywnie oceniła fakt, że cała infrastruktura gazowa będzie podlegać wspólnym europejskim zasadom. Zaapelowała, żeby rząd niemiecki przestrzegał wspólnych zasad i skrytykowała projekt rurociągu Nord Stream 2. Za symptomatyczny uznała szybki komentarz rosyjskiego ministerstwa energetyki o automatycznym zakończeniu tranzytu surowców przez Ukrainę po uruchomieniu Nord Stream 2. Przypomniała też obietnicę kanclerz A. Merkel, że nowy rurociąg będzie funkcjonował pod warunkiem utrzymania ukraińskiego tranzytu. Zaapelowała o dokonanie przez instytucje unijne pilnej oceny zależności energetycznej UE od Rosji i dodała, że wzmocnienie agresywnej Rosji jest szkodliwe dla europejskiego bezpieczeństwa.

Przedstawiciel grupy Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej Jonathan BULLOCK, krytykował instytucje za wprowadzanie dyrektywy, które nie pomoże obywatelom UE obniżyć rachunków za gaz.

Christelle LECHEVALIER, w imieniu grupy Europy Narodów i Wolności, zarzuciła Komisji, że dąży ona do ograniczenia handlu z Rosją ze względów geopolitycznych. Dodała, że z powodów ideologicznych chce odciąć Europę od rosyjskiego gazu i chce promować szkodliwy dla środowiska i kosztowny ekonomicznie amerykański gaz łupkowy.

W trakcie dalszej debaty Jadwiga WIŚNIEWSKA, z grupy EKR, powiedziała, że wraz z Nord Streamem solidarność energetyczna w UE została zakopana na dnie Bałtyku, a z dobrego projektu Komisji została wydmuszka. Oceniała, że po raz kolejny interes Unii padł ofiarą zakulisowych uzgodnień, w wyniku których Francja i Niemcy poparły interesujące ich propozycje legislacyjne: dyrektywę o prawach autorskich i dyrektywę gazowa.

Dariusz ROSATI, z grupy EPL, ocenił, że dyrektywa jest krokiem we właściwym kierunku rozszerzając zasady unii energetycznej na infrastrukturę gazową. Z drugiej strony kontrowersyjny projekt gazociągu Nord Stream 2 jest przykładem projektu, który łamie wszystkie te zasady, bo Gazprom jest zarówno właścicielem gazu jak i gazociągu. Zwrócił uwagę na rosnące uzależnienie UE od dostaw gazu od jednego dostawcy, który wykorzystuje gaz jako narzędzie swojej polityki zagranicznej.

PAKIET MOBILNOŚCI

W dniu 4 kwietnia 2019 r. Parlament przyjął stanowisko negocjacyjne ws. społecznych i rynkowych aspektów „pakietu mobilności” (delegowanie pracowników, czas pracy i odpoczynku, tachografy, kabotaż i dostęp do rynku). Przed głosowaniem Elżbieta ŁUKACIJEWSKA, z EPL, powiedziała, że sposób głosowania przeczy przepisom Unii Europejskiej, bo poprawki są blokowane nie według artykułów, a według nazwisk osób, które składały poprawkę. Wnosiła o spokojne przegłosowanie 1,4 tys. poprawek, bo w przeciwnym razie uchwalone prawo nie będzie służyło ani konsumentom, ani małym i średnim przedsiębiorcom.

Kosma ZŁOTOWSKI, w imieniu grupy EKR, wnioskował o przesunięcie głosowań z powodu nieregularnej kolejności poszczególnych bloków poprawek, które grupują wykluczające się scenariusze. Zazaczył, że nigdy dotychczas nie głosowano poprawek zablokowanych w oparciu o ich autorów i dodał, że jest to sprzeczne z procedurą legislacyjną. Ostrzegł, że Parlament może po raz kolejny trafić do Trybunału Sprawiedliwości za manipulację procedurą głosowania. Z kolei przedstawiciel grupy zielonych Philippe LAMBERTS argumentował, że bloki poprawek mają logikę polityczną, bo autorzy poprawek mieli kompleksową wizję zmian. Poparł go Richard CORBETT, sprawozdawca ostatnich zmian do regulaminu Parlamentu.

Wniosek ws. zmiany [dyrektywy](#) o delegowaniu pracowników w sektorze transportu został przyjęty 317 głosami, przy 302 przeciw i 14 wstrzymujących się. Zgodnie

z uchwalonym tekstem, zbieżnym ze sprawozdaniem fińskiej posłanki Merji KYLLONEN delegowanie kierowców będzie stosowane od pierwszego dnia w transporcie transgranicznym i kabotażowym. Wyłączone będą przewozy tranzytowe i dwustronne. Dodatkowo dopuszczalne będą przewozy dwustronne z jednym załadunkiem i jednym rozładunkiem, bądź dwoma w drodze powrotnej.

[Wniosek](#) ws. rozporządzenia o kabotażu i dostępie do zawodu został przyjęty 371 głosami przy 251 przeciw i 13 wstrzymujących się. Rozporządzenie dotyczy przewoźników wykonujących przewozy międzynarodowe pojazdami o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 2,4 tony. Zgodnie z uchwalonymi przepisami co cztery tygodnie ciężarówki będą musiały być załadowane lub rozładowywane w państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa. Kabotaż ma zostać skrócony do trzech dni, po których ma nastąpić 60 godzinny okres przerwy, co ma zapobiegać tzw. „kabotażowi systemowemu”. Przepisy wzmacniają też wymogi posiadania rzeczywistej siedziby przedsiębiorstw w państwie, w którym wykonuje usługi.

[Wniosek](#) ws. rozporządzenia o minimalnych wymogach czasu pracy i tachografach został przyjęty 394 głosami, przy 236 przeciw i 5 wstrzymujących się. Nowe przepisy przewidują całkowity zakaz odpoczynku w samochodach ciężarowych. Ponadto kierowcy nie będą mogli skracać okresów odpoczynku i będą musieli wracać do miejsca zamieszkania raz na 4 tygodnie. Tekst rozporządzenia uzależnia również datę wprowadzenia inteligentnego tachografu drugiej generacji od typu tachografu już zainstalowanego w pojazdach. Tachografy drugiej generacji powinny być zainstalowane w ciągu dwóch lat od wejścia przepisów w życie w nowych pojazdach oraz w przeciągu 3-5 lat w obecnie używanych ciężarówkach.

RÓWNOWAGA POMIĘDZY ŻYCIEM RODZINNYM A ZAWODOWYM

W czwartek 4 kwietnia 2019 r. Parlament przyjął 490 głosami, przy 82 przeciw i 48 wstrzymujących się [dyrektywe](#) ws. równowagi pomiędzy życiem rodzinnym i zawodowym. Zgodnie z nią państwa członkowskie muszą zapewnić obojgu rodzicom skorzystanie z co najmniej czteromiesięcznego, urlopu macierzyńskiego /tacierzyńskiego, z czego co najmniej dwa miesiące muszą być płatne i nie podlegają przeniesieniu na drugiego rodzica. Urlop może być wykorzystany do ósmego roku

życia dziecka. Wprowadza też tzw. płatny do wysokości urlopu chorobowego urlop ojcowski w wymiarze dziesięciu dni przysługujący ojcom bezpośrednio po urodzeniu dziecka. Dyrektywa rozszerza prawo do elastycznej organizacji pracy, o którą rodzice mogą występować do osiągnięcia przez dziecko ósmego roku życia. Ponadto dyrektywa zapewnia minimum pięć dni urlopu rocznie dla osób opiekujących się chorym, niepełnosprawnym lub starszym członkiem rodziny.

Państwa członkowskie mają trzy lata na dostosowanie dyrektywy do prawa krajowego.

W trakcie debaty przed głosowaniem Agnieszka KOZŁOWSKA-RAJEWICZ, autorka projektu opinii Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, powiedziała, że przez przerwy w karierze zawodowej i niższe płace kobiety otrzymują niższą o 40 % emeryturę, a pracodawcy widzą w nich pracownika wysokiego ryzyka. Podkreśliła, że dyrektywa wyrównuje szanse kobiet, które stawiając rodzinę na pierwszym miejscu płacą za to wysoką cenę.

Czesław HOC, z EKR, powiedział, że dyrektywa ma dobre cele, ale sprawy, których dotyczy, państwa członkowskie mogą uznać za nadmierną ingerencję Unii w sprawy organizacji życia rodzinnego, a nawet naruszenie zasady pomocniczości. Za sporny uznał przepis zakazujący przenoszenia dwumiesięcznego urlopu rodzicielskiego na drugiego rodzica.

OGÓLNOEUROPEJSKI PRODUKT EMERYTALNY

W dniu 4 kwietnia 2019 r. Parlament przyjął 338 głosami przy 143 przeciw i 139 wstrzymujących się [porozumienie](#) ws. ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego. Utrzymuje ono główne zmiany wprowadzone przez Komisję Spraw Gospodarczych i Monetarnych we wrześniu 2018 r. w stosunku do wniosku przedłożonego przez Komisję. Obejmują one prawo konsumentów do kupowania produktów za granicą i zniesienie w ciągu trzech lat obowiązku oferowania „subkont” krajowych we wszystkich państwach członkowskich. Inne zmiany to obniżenie opłaty za zmianę funduszu z 1,5 % do 0,5 % salda środków i umożliwienie zmiany funduszu zgodnie z warunkami umowy. Porozumienie przyjęte zostało głosami głównie grupy Europejskiej Partii Ludowej i grupy liberałów, natomiast grupa socjalistów wstrzymała się od głosu.

SYSTEM BEZWIZOWY DLA OBYWATELI BRYTYJSKICH

W dniu 4 kwietnia 2019 r. Parlament przyjął 502 głosami, przy 81 przeciw i 29 wstrzymujących się [przepisy](#) gwarantujące system bezwizowy dla obywateli brytyjskich po wystąpieniu Wlk. Brytanii z UE nawet bez zawarcia umowy. Zgodnie z przyjętymi przepisami obywatele brytyjscy będą mogli przyjechać do UE bez wiz na okres trzech miesięcy w celach służbowych, turystycznych i rodzinnych, ale nie w celu podjęcia pracy. Wizy nie będą obowiązywały obywateli brytyjskich, pod warunkiem że Wlk. Brytania nie wprowadzi wiz dla poszczególnych państw członkowskich. Projekt rozporządzenia wzbudzał kontrowersje wśród posłów brytyjskich z uwagi na zapis, że „Gibraltar nie jest częścią Zjednoczonego Królestwa”, lecz brytyjskim terytorium zamorskim.

POŁĄCZENIE DOSTĘPU DO FUNDUSZY ZE STANEM PRAWORZĄDNOŚCI

W dniu 4 kwietnia 2019 r. Parlament potwierdził przez podniesienie rąk swoje [stanowisko](#) ws. rozporządzenia dot. ochrony budżetu unijnego w przypadkach naruszenia praworządności w państwach członkowskich. Zgodnie z wnioskiem ws. rozporządzenia, będącego częścią pakietu ws. WRF na lata 2021-2027, Komisja Europejska inicjowałaby procedurę po stwierdzeniu ogólnych braków w zakresie praworządności i podejmowałaby decyzji w sprawie środków, które należy podjąć. W takich przypadkach Komisja mogłaby, po zatwierdzeniu przez Parlament i Radę, podjąć decyzję o ograniczeniu wypłaty zaliczek na programy unijne lub przeniesieniu do rezerwy wypłat z budżetu. Zablokowanie finansowania nie oznaczałoby wstrzymania danego programu, bo pod kątem ochrony odbiorców końcowych rząd danego państwa zobowiązany byłby do kontynuowania programu z własnych środków. Odblokowanie środków unijnych następowaloby po usunięciu przez państwo członkowskie uchybień w praworządności. Komisję ma wspomagać zespół niezależnych ekspertów oceniający praworządność we wszystkich państwach członkowskich. [Mandat](#) negocjacyjny został przyjęty podczas pierwszej sesji styczniowej. Wobec niewypracowania przez Radę ogólnego podejścia, negocjacje w sprawie ostatecznego tekstu zostaną podjęte w przyszłej kadencji Parlamentu.

PRZYJĘTE TEKSTY

1. [Brak sprzeciwu wobec aktu delegowanego: data, do której kontrahenci mogą nadal stosować swoje procedury zarządzania ryzykiem w stosunku do niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP](#)
2. [Brak sprzeciwu wobec aktu delegowanego: data, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny dla niektórych rodzajów kontraktów](#)
3. [Wniosek o uchylenie immunitetu Georgiosa Epitideiosa](#)
4. [Wniosek o uchylenie immunitetu Lamprosa Fountoulisa](#)
5. [Wniosek o uchylenie immunitetu Eleftheriosa Synadinosa](#)
6. [Państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ***\]](#)
7. [Wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich *](#)
8. [Gospodarowanie odpadami](#)
9. [Egzekwowanie prawa i szczegółowe zasady dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego ***\]](#)
10. [Maksymalny dzienny i tygodniowy czas prowadzenia pojazdu, minimalne przerwy oraz dzienny i tygodniowy czas odpoczynku oraz określanie położenia za pomocą tachografów ***\]](#)
11. [Dostosowanie do zmian w sektorze transportu drogowego ***\]](#)
12. [Wspólne zasady rynku wewnętrznego gazu ziemnego ***\]](#)
13. [Europejski Fundusz Morski i Rybacki ***\]](#)
14. [Ustanowienie planu wieloletniego dotyczącego połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego ***\]](#)
15. [Wzmocnienie zabezpieczeń dowodów tożsamości oraz dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii ***\]](#)
16. [Zarządzanie bezpieczeństwem infrastruktury drogowej ***\]](#)
17. [Ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny \(OIPE\) ***\]](#)
18. [Równowaga między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów ***\]](#)
19. [Ochrona budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich ***\]](#)
20. [Europejski Fundusz Społeczny Plus ***\]](#)
21. [Komputeryzacja przepływu wyrobów akcyzowych i nadzór nad nimi ***\]](#)
22. [Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego \(przekształcenie\) ***\]](#)
23. [Wieloletni plan odbudowy populacji włośnika śródziemnomorskiego ***\]](#)
24. [Minimalny poziom wykształcenia marynarzy ***\]](#)
25. [Dostosowanie rocznych płatności zaliczkowych w latach 2021–2023 ***\]](#)
26. [Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych ***\]](#)
27. [Zasięgnięcie opinii Trybunału Sprawiedliwości w kwestii przystąpienia UE do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej](#)
28. [Traktowanie pod względem podatkowym indywidualnych produktów emerytalnych, w tym ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego](#)

Oprac. W. Kuźma